

**Anbefalinger vedrørende
rapportering av opplysninger til
nasjonale tilsynsmyndigheter**

Anbefalinger vedrørende rapportering av opplysninger til nasjonale tilsynsmyndigheter

Innledning

- 1.1. I henhold til artikkel 16 i forordning (EF) 1094/2010 av 24. november 2010 (heretter kalt "EIOPA-forordningen" eller "Forordningen")¹ gir EIOPA anbefalinger til de nasjonale tilsynsmyndigheter for forberedelsesfasen frem mot ikrafttredelsen av Europaparlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II-direktivet)².
- 1.2. Anbefalingene er basert på artikkel 35, 220 og 254 i Solvens II-direktivet.
- 1.3. Uten anbefalinger om forberedelser til Solvens II kunne europeiske nasjonale tilsynsmyndigheter se et behov for å utvikle nasjonale løsninger for å sikre et forsvarlig risikobasert tilsyn. I stedet for et samordnet og konsistent tilsyn innenfor EU kunne det oppstå ulike nasjonale løsninger til skade for et velfungerende indre marked.
- 1.4. Det er spesielt viktig at forberedelsene til Solvens II gjennomføres på en samordnet og konsistent måte. Anbefalingene bør betraktes som en del av det forberedende arbeid til Solvens II ved at de fremmer forberedelser innen viktige områder som omfattes av Solvens II-regelverket ved å bidra til tilfredstillende virksomhetsstyring og ved å sikre at tilsynsmyndighetene har tilgang til tilstrekkelig informasjon. Områdene som omfattes av forberedelsene er systemet for risikostyring og internkontroll, egenvurdering av risiko og solvens (ORSA), forhåndsdialog om interne modeller og rapportering til nasjonale tilsynsmyndigheter.
- 1.5. Det er viktig at forberedelsene gjennomføres i god tid før iverksettelsen av Solvens II slik at foretak og nasjonale tilsynsmyndigheter er godt forberedt og klar til å anvende det nye systemet når dette trer i kraft. Det forventes at nasjonale tilsynsmyndigheter har en tett dialog med foretakene.
- 1.6. Som et ledd i forberedelsene til gjennomføringen av Solvens II bør nasjonale tilsynsmyndigheter ha gitt anbefalingene med virkning fra 1. januar 2014, slik at forsikrings- og gjenforsikringsforetak tar de nødvendige grep i forberedelsesfasen frem mot gjennomføringen av Solvens II.

¹ OJ L 331, 15.12.2010, s. 48-83.

² OJ L 335, 17.12.2009, s. 1-155.

- 1.7. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen av disse anbefalingene ved utgangen av februar hvert år, første gang senest 28. februar 2015 basert på perioden fra 1. januar 2014 til 31. desember 2014.
- 1.8. Det forventes at nasjonale tilsynsmyndigheter sikrer at forsikrings- og gjenforsikringsforetak forbereder seg slik at de har hensiktsmessige systemer og strukturer på plass som tillater tilstrekkelig utveksling av opplysninger med disse myndighetene.
- 1.9. Som en av forberedelsene til gjennomføringen av Solvens II bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at opplysningene beskrevet i disse anbefalingene minst rapporteres av forsikrings- og gjenforsikringsforetak og av forsikrings- og gjenforsikringsgrupper som representerer en betydelig andel av de nasjonale markedene. Disse opplysningene bør rapporteres i tillegg til de gjeldende krav til tilsynsrapportering.
- 1.10. Den forberedende fasen bør ses på som en mulighet for nasjonale tilsynsmyndigheter og foretakene til å etablere eller fremme en dialog om gjennomføringen av rapporteringskravene. Nasjonale tilsynsmyndigheter forventes å vurdere informasjonen som fremskaffes. Nasjonale tilsynsmyndigheter forventes ikke å håndheve eller iverksette tilsynsmessige tiltak, men det vil sannsynligvis være hensiktsmessig å drøfte og planlegge fremdriften med forsikrings- og gjenforsikringsforetakene. Opplysningene bør utelukkende anvendes til å vurdere og styrke forberedelsene til Solvens II-kravene.
- 1.11. Etter EIOPAs vurdering bør årlige opplysninger rapporteres én gang innen Solvens II trer i kraft og kvartalsvise opplysninger rapporteres for tredje kvartal i året før tidspunktet for gjennomføring av Solvens II-direktivet. De foreslåtte rapporteringsdatoene er basert på antagelsen om at Solvens II-direktivet trer i kraft 1. januar 2016. Rapporteringsdatoene vil bli revurdert ved utgangen av 2013 basert på den siste utviklingen med hensyn til OMDII.
- 1.12. Det bør ikke legges til grunn at tilsynet har gitt tillatelse til anvendelse av bestemte elementer eller metoder i henhold til Solvens II-regelverket.
- 1.13. Når det gjelder informasjon om interne modeller, tar rapporteringen i forberedelsesfasen høyde for at foretaket også skal forberede seg på at dets interne modell eventuelt ikke blir godkjent og at foretaket også skal forberede seg på den ordinære rapporteringen når Solvens II-direktivet trer i kraft.
- 1.14. Forsikrings- og gjenforsikringsforetak som er involvert i en forhåndsdialog om interne modeller skal rapportere opplysninger om solvenskapitalkravet (SCR) beregnet både etter standardformelen og etter full/partiell intern modell. Rapporteringen relatert til standardformelen er beskrevet i "Anbefalingen for forhåndsdialog om

interne modeller", mens rapporteringen relatert til full eller partiell intern modell er beskrevet i anbefalingene nedenfor. Når det gjelder den kvalitative rapporten for den forberedende fasen, er det kun krav om å rapportere et utdrag av de samlede rapporteringskravene som vil gjelde under Solvens II. Det ble vurdert at en fullstendig rapportering ville være for byrdefullt og at opplysningene som omfattes av anbefalingene nedenfor burde være tilstrekkelige som en forberedelse til å rapportere den fullstendige kvalitative rapporten når Solvens II-direktivet trer i kraft.

- 1.15. Også når det gjelder de kvantitative opplysninger er informasjonen som kreves et utdrag av den fullstendige rapporteringspakken. Noen av rapporteringselementene er derfor ikke aktuelle i forberedelsesfasen.
- 1.16. Når det gjelder rapportering av avgrensede fond (Ring Fenced Funds (RFF)) er EIOPA av den oppfatning at det er spesielt viktig at foretakene forbereder beregning og rapportering av opplysninger om slike fond, både på foretaks- og gruppenivå, siden dette vil bli en sentral del av Solvens II. Av denne grunn har kravet om rapportering av informasjon om det største RFF samt den resterende delen blitt beholdt både på foretaks- og gruppenivå. Når det gjelder beregningen av SCR på foretaks- eller gruppenivå for foretak som har RFF, vil EIOPA innlede en dialog med interessentene for bidra til at en hensiktsmessig løsning blir innarbeidet i de tekniske spesifikasjonene.
- 1.17. Som et ledd i forberedelsene til ikrafttreddelsen av Solvens II kan nasjonale tilsynsmyndigheter ha et ønske om å anvende taksonomien som EIOPA har utviklet for rapportering av informasjon. Siste versjon av de relevante dokumentene for dette finnes her:
<https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/Reporting-formats.aspx>
- 1.18. I teknisk vedlegg VI beskrives datakontrollene som skal benyttes i forbindelse med rapporteringen. Dette vedlegget bør ikke forstås dithen at det representerer de endelige datakontrollene, siden det i forberedelsesfasen kun benyttes et utdrag av rapporteringspakken for Solvens II.
- 1.19. I de tilfeller der metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet legges til grunn, tillates forsikrings- og gjenforsikringsgrupper å anvende solvenskapitalkrav og tellende ansvarlig kapital i tilknyttede foretak i tredjestater beregnet i henhold til disse statenes lokale regler. Tillatelsen er begrenset til anvendelsen av anbefalingene nedenfor og innebærer ingen føringer på Kommisjonens fremtidige beslutninger om ekvivalens og fremtidige beslutninger foretatt av gruppetilsynsførende myndigheter.
- 1.20. Det forventes at nasjonale tilsynsmyndigheter bidrar til at anbefalingene nedenfor anvendes på en måte som står i et rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene knyttet til forsikrings- og gjenforsikringsforetakets virksomhet. Anbefalingene reflekterer

anvendelsen av proporsjonalitetsprinsippet ved at dette prinsippet er innarbeidet og ved at terskelverdier introduseres på visse områder.

- 1.21. Når det gjelder kvartalsrapporteringen av balansen, med unntak av forsikringstekniske avsetninger, i forberedelsesfasen (dvs. per tredje kvartal 2015) bør proporsjonalitet og vesentlighet i forhold til kvartalsdata vurderes. Ved vurdering av vesentlighet bør det tas hensyn til at kvartalsdata i større grad enn årlige finansielle data kan bygge på estimer og estimeringsmetoder. Målemetodene ved kvartalsrapporteringen skal utformes slik at de bidrar til at opplysningene er pålitelige og i overensstemmelse med Solvens II-standardene, og at all vesentlig informasjon som er relevant for forståelsen av dataene rapporteres.
- 1.22. Beregningen av forsikringstekniske avsetninger gjennom året, og spesielt ved kvartalsrapporteringen (i den forberedende fasen kun per tredje kvartal 2015), kan baseres på forenklede metoder for beregning av risikomargin og beste estimat. (Dette vil bli nærmere utdypet av EIOPA.)
- 1.23. EIOPA har også vurdert egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring, spesielt når det gjelder rapporteringen av kvartalsdata. EIOPA er av den oppfatning at forberedelsesfasen bør være i overensstemmelse med det endelige Solvens II-rammeverket, men at det også skal tas høyde for at dette er en innfasingsperiode. Med bakgrunn i dette har EIOPA besluttet å tillate at nasjonale tilsynsmyndigheter unntar egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring som faller innenfor markedsandelsgrensen, fra rapportering av informasjon for tredje kvartal 2015. Egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring må imidlertid rapportere årlige opplysninger og skal inkluderes i beregningen av markedsandeler.
- 1.24. EIOPA understreker at den forannevnte løsningen for kvartalsrapporteringen ikke legger føringer på fremtidige løsninger som skal anvendes for kvartalsrapporteringen fra egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring under Solvens II-regimet.
- 1.25. Anbefalingene gjelder både forsikrings- og gjenforsikringsforetak og forsikrings- og gjenforsikringsgrupper. I tillegg må forsikrings- og gjenforsikringsgrupper følge de særskilte anbefalingene for grupper.
- 1.26. Av anbefalingene som gis i avsnitt I, II, III og VIII fremgår det tydelig om disse gjelder forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikrings- og gjenforsikringsgrupper. Avsnitt IV, V, VI, VII og IX gjelder både forsikrings- og gjenforsikringsforetak og så langt det passer forsikrings- og gjenforsikringsgrupper. Anbefaling 26 og 33 inneholder særskilte vurderinger av hvordan anbefalingene skal anvendes for forsikrings- og gjenforsikringsgrupper.

- 1.27. Teoretiske minstekapitalkrav for sammensatte forsikringsforetak vil ikke bli etterspurt, siden dette ligger utenfor rekkevidden av anbefalingene nedenfor.
- 1.28. Anbefalingene gjelder fra 1. januar 2014.

Avsnitt I: Generelle bestemmelser vedrørende anbefalingene

Anbefaling 1 – Generelle bestemmelser vedrørende anbefalingene

- 1.29. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør ta de nødvendige grep for å gjennomføre de foreliggende anbefalingene om rapportering av opplysninger til myndighetene innen 1. januar 2014.
- 1.30. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper tar de nødvendige grep for å:
- a) utvikle systemer og strukturer for å levere informasjon av høy kvalitet for tilsynsmessige formål, og
 - b) rapportere den kvalitative og kvantitative informasjonen som beskrevet i anbefalingene til myndighetene, og dermed gi myndighetene mulighet til å vurdere og evaluere kvaliteten på opplysningene og de fremskrittene foretakene har gjort på dette området.

Anbefaling 2 – Statusrapport til EIOPA

- 1.31. Ved utgangen av februar i hvert av de aktuelle årene bør nasjonale tilsynsmyndigheter sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen av anbefalingene. Den første rapporten skal sendes senest 28. februar 2015 og vil gjelde perioden fra 1. januar 2014 til 31. desember 2014.

Avsnitt II: Omfanget av rapportering av opplysninger – anvendelse av terskelverdier

Anbefaling 3 – Terskelverdier for rapportering av årlige kvantitative opplysninger for enkeltforetak

- 1.32. I samsvar med artikkel 35 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak som utgjør minst 80 prosent av det nasjonale markedet, jf. kriteriene i anbefalingene 5 til 7, rapporterer de årlige kvantitative opplysningene som vist til i anbefaling 13 til de nasjonale tilsynsmyndighetene.

Anbefaling 4 – Terskelverdier for rapportering av kvartalsvise kvantitative opplysninger for enkeltforetak

- 1.33. I samsvar med artikkel 35 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak

som utgjør minst 50 prosent av det nasjonale markedet, jf. kriteriene i anbefalingene 5 til 7, rapporterer de kvartalsvise opplysningene som vist til i anbefaling 16 til de nasjonale tilsynsmyndighetene.

Anbefaling 5 – Markedsandeler for enkeltforetak

- 1.34. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør beregne den nasjonale markedsandelen vist til i anbefaling 3 og 4 basert på opplysningene for tilsynsformål som forsikrings- og gjenforsikringsforetakene har rapportert for regnskapsåret 2012.
- 1.35. Ved beregningen av den nasjonale markedsandelen bør følgende foretak unntas:
 - a) Filialer av forsikrings- og gjenforsikringsforetak etablert i stater utenfor EØS
 - b) Filialer av og grensekryssende virksomhet fra forsikrings- og gjenforsikringsforetak etablert i andre EØS-stater.
- 1.36. Livs- og skadeforsikringsvirksomhet bør behandles separat.

Anbefaling 6 – Beregning av markedsandeler i livsforsikring

- 1.37. For livsforsikringsvirksomhet bør nasjonale tilsynsmyndigheter
 - a) identifisere hvilke forsikrings- og gjenforsikringsforetak som driver livsforsikringsvirksomhet eller gjenforsikring av livsforsikringsvirksomhet og som forventes å bli omfattet av Solvens II-direktivet på gjennomføringstidspunktet, basert på tilgjengelig informasjon på tidspunktet for underretning
 - b) beregne markedsandelen for hvert av foretakene som forholdet mellom foretakets brutto forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og de samlede brutto forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring for alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak som identifisert i bokstav a), og
 - c) identifisere hvilke forsikrings- og gjenforsikringsforetak som til sammen har en markedsandel, beregnet som angitt i bokstav b), som utgjør minst 80 prosent ved anvendelse av anbefaling 3 og minst 50 prosent ved anvendelse av anbefaling 4.

Anbefaling 7 – Beregning av markedsandeler i skadeforsikring

- 1.38. For skadeforsikringsvirksomhet bør nasjonale tilsynsmyndigheter
 - a) identifisere hvilke forsikrings- og gjenforsikringsforetak som driver skadeforsikringsvirksomhet eller gjenforsikring av skadeforsikringsvirksomhet og som forventes å bli omfattet av Solvens II-direktivet på gjennomføringstidspunktet, basert på tilgjengelig informasjon på tidspunktet for underretning

- b) beregne markedsandelen for hvert av foretakene som forholdet mellom foretakets brutto premieinntekter, for både direkte forsikring og gjenforsikring, og de samlede brutto premieinntekter, for både direkte forsikring og gjenforsikring, for alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak som identifisert i bokstav a), og
- c) identifisere hvilke forsikrings- og gjenforsikringsforetak som til sammen har en markedsandel, beregnet som angitt i bokstav b), som utgjør minst 80 prosent ved anvendelse av anbefaling 3 og minst 50 prosent ved anvendelse av anbefaling 4.

Anbefaling 8 – Nasjonale tilsynsmyndigheters underretning til forsikrings- og gjenforsikringsforetak

- 1.39. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør underrette forsikrings- og gjenforsikringsforetak som faller innenfor terskelverdiene, senest 11 måneder før rapporteringsfristene som er angitt i anbefaling 35.

Anbefaling 9 – Terskelverdier for rapportering av årlige kvantitative opplysninger for grupper

- 1.40. I samsvar med artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at minst de deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdningsselskaper eller blandede finansielle holdingsselskaper som er morforetak i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe med samlede eiendeler over 12 mrd. EUR eller tilsvarende i den nasjonale valuta i det konsoliderte regnskapet for regnskapsåret 2012, rapporterer årlige kvantitative opplysninger som vist til i anbefaling 17 til den gruppetilsynsførende myndigheten.
- 1.41. Beløpet i nasjonal valuta skal beregnes ved å benytte valutakursen ved utgangen av rapporteringsperioden for tilsynsformål som vist til i punkt 1.40.
- 1.42. Dersom det ikke finnes noen forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe med hovedkontor i medlemsstaten som faller inn under punkt 1.41, bør den nasjonale tilsynsmyndigheten avgjøre om noen forsikrings- eller gjenforsikringsgrupper med hovedkontor i medlemsstaten bør rapportere årlige kvantitative opplysninger som vist til i anbefaling 17 til den gruppetilsynsførende myndigheten. Det bør tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene i gruppens virksomhet og gruppens betydning i det lokale markedet.
- 1.43. Dersom metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet anvendes, bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at gruppen beregner sine samlede eiendeler og informerer den gruppetilsynsførende myndigheten om dette. Beregningen skal baseres på den forholdsmessige summen av de samlede eiendeler til alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak og forsikringsholdningsselskap som inngår i gruppen i forbindelse med solvensberegningen for gruppen.

Anbefaling 10 – Terskelverdier for rapportering av kvartalsvise kvantitative opplysninger for grupper

- 1.44. I samsvar med artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at minst de deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap som er morselskap i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe med samlede eiendeler over 12 mrd. EUR eller tilsvarende i den nasjonale valuta i det konsoliderte regnskapet for regnskapsåret 2012, rapporterer kvartalsvise kvantitative opplysninger som vist til i anbefaling 20 til den gruppetilsynsførende myndigheten.
- 1.45. Beløpet i nasjonal valuta skal beregnes ved å benytte valutakursen ved utgangen av rapporteringsperioden for tilsynsformål som vist til i punkt 1.44.
- 1.46. Dersom det ikke finnes forsikrings- eller gjenforsikringsgrupper med hovedkontor i medlemsstaten som faller inn under punkt 1.45, bør nasjonale tilsynsmyndigheter avgjøre om noen forsikrings- eller gjenforsikringsgrupper med hovedkontor i medlemsstaten bør rapportere kvartalsvise kvantitative opplysninger som vist til i anbefaling 20, til den gruppetilsynsførende myndigheten. Det bør tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene i gruppens virksomhet og gruppens betydning i det lokale markedet.
- 1.47. Dersom metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet anvendes, bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at gruppen beregner sine samlede eiendeler og informerer den gruppetilsynsførende myndigheten om dette. Beregningen skal baseres på den forholdsmessige summen av de samlede eiendelene til alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak og forsikringsholdingselskap som inngår i gruppen, i forbindelse med solvensberegningen for gruppen.

Anbefaling 11 – Nasjonale tilsynsmyndigheters underretning til deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap som er morselskap for en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe

- 1.48. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør senest 11 måneder før rapporteringsfristen som er angitt i anbefaling 35, informere det deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap som er morselskap for en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe som faller innenfor terskelverdiene, om at de skal rapportere de kvartalsvise kvantitative opplysningene vist til i anbefaling 20 og de årlige kvantitative opplysningene vist til i anbefaling 17 til den gruppetilsynsførende myndigheten.

Anbefaling 12 – Terskelverdier for kvalitativ rapportering

- 1.49. I samsvar med artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak og det deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingsselskap som faller inn under anvendelsesområdet for anbefaling 3 og 9, rapporterer de kvalitative opplysningene som vist til i anbefalingenes avsnitt IV-VI, til myndighetene.

Avsnitt III: Kvantitative opplysninger

Anbefaling 13 – Kvantitative årlige opplysninger for enkeltforetak

- 1.50. I samsvar med artikkel 35 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak som omfattes av anbefaling 3, rapporterer årlig til myndighetene følgende opplysninger som definert i teknisk vedlegg I og beskrevet i detalj i teknisk vedlegg II (jf. referansene nedenfor):
- a) S.01.01.b – Rapporteringens innhold
 - b) S.01.02.b – Generelle opplysninger
 - c) S.02.01.b – Balanse
 - d) S.02.02.b – Eiendeler og forpliktelser etter valuta
 - e) S.06.02.b – Liste over eiendeler
 - f) S.08.01.b – Åpne derivatposisjoner
 - g) S.12.01.b – Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring
 - h) S.17.01.b – Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring
 - i) S.23.01.b – Ansvarlig kapital
 - j) S.25.01.b – Solvenskapitalkrav – Standardformel eller partielle interne modeller
 - k) S.25.02.b – Solvenskapitalkrav – Partielle interne modeller
 - l) S.25.03.b – Solvenskapitalkrav – Fulle interne modeller
 - m) S.26.01.b – Solvenskapitalkrav – Markedsrisiko
 - n) S.26.02.b – Solvenskapitalkrav – Motpartsrisiko
 - o) S.26.03.b – Solvenskapitalkrav – Livsforsikringsrisiko
 - p) S.26.04.b – Solvenskapitalkrav – Helseforsikringsrisiko
 - q) S.26.05.b – Solvenskapitalkrav – Skadeforsikringsrisiko
 - r) S.26.06.b – Solvenskapitalkrav – Operasjonell risiko
 - s) S.27.01.b – Solvenskapitalkrav – Katastroferisiko i skadeforsikring
 - t) S.28.01.b – Minstekapitalkrav – Forsikringsforetak med unntak av sammensatte forsikringsforetak
 - u) S.28.02.b – Minstekapitalkrav – Sammensatte forsikringsforetak.
- 1.51. Opplysningene som vist til i punkt 1.50 bokstav d) bør rapporteres for det antall valutaer som er nødvendig for at minst 90 % av samlede eiendeler og forpliktelser rapporteres. Valutaene som skal rapporteres er de som gjelder for de aktuelle eiendeler eller forpliktelser.

- 1.52. Opplysningene som vist til i punkt 1.50 bokstav g) og h) skal rapporteres for hjemstaten og det antall øvrige stater som er nødvendig for å rapportere opp til 90 % av beste estimat for direkte forretning i en gitt bransje. De resterende opplysningene rapporteres som "EØS-stater utenfor terskelverdien" eller "Ikke-EØS-stater (tredjestater) utenfor terskelverdien".

Anbefaling 14 – Kvantitative årlige opplysninger for enkeltforetak – interne modeller

- 1.53. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak som er i forhåndsdialog med de relevante myndigheter om en intern modell som skal brukes til å beregne solvenskapitalkravet, rapporterer årlig til tilsynsmyndigheten opplysninger som vist til i anbefaling 13 innenfor tidsfristene som vist til i anbefaling 35.
- 1.54. Når det gjelder opplysninger om beregning av solvenskapitalkravet ved anvendelse av en intern modell, bør den relevante informasjonen vist til i bokstav m) til s) i anbefaling 13 – hensyntatt den spesifikke kategoriseringen av risikoer i den aktuelle interne modellen samt all annen informasjon om den interne modellen som kreves av den nasjonale tilsynsmyndigheten under forhåndsdialogen – rapporteres ved hjelp av egne skjemaer som er avtalt med den respektive nasjonale tilsynsmyndigheten.

Anbefaling 15 – Kvantitative årlige opplysninger for enkeltforetak – avgrensede fond (RFF)

- 1.55. I tillegg til opplysningene om solvenskapitalkravet på foretaksnivå bør informasjonen vist til i bokstav j) i anbefaling 13 rapporteres separat for hhv. det avgrensede fondet med det største teoretiske solvenskapitalkravet og den resterende delen av foretakets virksomhet ved å benytte skjema S.25.01.I.
- 1.56. Opplysningene som vist til i bokstav m) til s) i anbefaling 13 bør rapporteres separat for hhv. det avgrensede fondet med det største teoretiske solvenskapitalkravet og den resterende delen av foretakets virksomhet ved å benytte skjemaene S26.01.I til S.26.06.I og S.27.01.I.
- 1.57. I de tilfeller der foretaket benytter en intern modell ved beregning av solvenskapitalkravet, skal det teoretiske solvenskapitalkravet for det største avgrensede fondet samt den resterende delen tas med i vurderingen når opplysninger som vist til i bokstav k) og l) i anbefaling 13 rapporteres ved å benytte egne skjemaer avtalt med den respektive nasjonale tilsynsmyndigheten.

Anbefaling 16 – Kvantitative kvartalsvise opplysninger for enkeltforetak

- 1.58. I samsvar med artikkel 35 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak som omfattes av anbefaling 4, per 3. kvartal 2015 rapporterer til myndighetene følgende opplysninger som definert i teknisk vedlegg I og beskrevet i detalj i teknisk vedlegg II (jf. referansene nedenfor):
- a) S.01.01.a – Rapporteringens innhold
 - b) S.01.02.a – Generelle opplysninger
 - c) S.02.02.a – Balanse
 - d) S.06.02.a – Liste over eiendeler
 - e) S.08.01.a – Åpne derivatposisjoner
 - f) S.12.01.a – Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring
 - g) S.17.01.a – Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring
 - h) S.23.01.a – Ansvarlig kapital
 - i) S.28.01.a – Minstekapitalkrav – forsikringsforetak med unntak av sammensatte forsikringsforetak
 - j) S.28.02.a – Minstekapitalkrav – sammensatte forsikringsforetak.
- 1.59. Uavhengig av anbefaling 4 kan nasjonale tilsynsmyndigheter unnta egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring fra rapportering av opplysningene vist til i punkt 1.58.

Anbefaling 17 – Kvantitative årlige opplysninger for grupper

- 1.60. I samsvar med artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak, eller forsikringsholdingsselskap som er morselskap for en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe som omfattes av anbefaling 9, årlig rapporterer til myndighetene følgende opplysninger som definert i teknisk vedlegg I og beskrevet i detalj i teknisk vedlegg II (jf. referansene nedenfor):
- a) S.01.01.g – Rapporteringens innhold
 - b) S.01.02.g – Generelle opplysninger
 - c) S.02.01.g – Balansen, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - d) S.06.02.g – Liste over eiendeler
 - e) S.08.01.g – Åpne derivatposisjoner
 - f) S.23.01.g – Ansvarlig kapital
 - g) S.25.01.g – Solvenskapitalkrav – Standardformelen eller partiell intern modell, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - h) S.25.02.g – Solvenskapitalkrav – Partielle interne modeller, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet

anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet

- i) S.25.03.g – Solvenskapitalkrav – Fulle interne modeller, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- j) S.26.01.g – Solvenskapitalkrav – Markedsrisiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- k) S.26.02.g – Solvenskapitalkrav – Motpartsrisiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- l) S.26.03.g – Solvenskapitalkrav – Livsforsikringsrisiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- m) S.26.04.g – Solvenskapitalkrav – Helseforsikringsrisiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- n) S.26.05.g – Solvenskapitalkrav – Skadeforsikringsrisiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- o) S.26.06.g – Solvenskapitalkrav – Operasjonell risiko, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- p) S.27.01.g – Solvenskapitalkrav – Katastroferisiko i skadeforsikring, når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- q) S.32.01.g – Foretak som inngår i gruppen
- r) S.33.01.g – Individuelle kapitalkrav for forsikrings- og gjenforsikringsforetak (i gruppen)
- s) S.34.01.g – Individuelle kapitalkrav for andre regulerte og ikke-regulerte finansielle foretak, herunder forsikringsholdingsselskaper (i gruppen)
- t) S.35.01.g – Bidrag til gruppens forsikringstekniske avsetninger.

- 1.61. I samsvar med artikkel 220 (2) i Solvens II-direktivet, og uten hensyn til punkt 1.63, skal nasjonale tilsynsmyndigheter, i egenskap av gruppetilsynsførende myndighet og etter samråd med de øvrige involverte tilsynsmyndighetene samt gruppen, beslutte om en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe kan anvende metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, eller en kombinasjon av metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, i de tilfeller der det

ikke er hensiktsmessig å anvende utelukkende metode 1 for gruppens virksomhet innenfor EØS.

- 1.62. Med hensyn til tredjestatsforetak bør forsikrings- eller gjenforsikringsgruppen og den gruppetilsynsførende myndighet ha en dialog om hvilken metode gruppen skal benytte ved fastsettelsen av solvenskapitalkravet i den forberedende fasen. Forsikrings- eller gjenforsikringsgruppen bør gi den gruppetilsynsførende myndigheten en forklaring på hvorfor det ikke er hensiktsmessig utelukkende å anvende metode 1.
- 1.63. I løpet av den forberedende fasen bør gruppen avklare hvilken metode som skal anvendes, etter å ha vurdert utfallet av dialogen med den gruppetilsynsførende myndigheten. I tilfelle gruppen i den forberedende fasen akter å anvende metode 2, eller en kombinasjon av metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, og dette ikke er i overensstemmelse med utfallet av dialogen, bør forsikrings- eller gjenforsikringsgruppen formidle årsaken til at den avviker fra utfallet av dialogen før solvenskapitalberegningene for den forberedende fasen igangsettes.
- 1.64. En anvendelse av metode 2 eller kombinasjonen av metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, bør gjøres uten at det får betydning for den gruppetilsynsførende myndighets fremtidige beslutninger etter at Solvens II-direktivet er trådt i kraft.

Anbefaling 18 – Kvantitative årlige opplysninger for grupper – Interne modeller

- 1.65. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør sørge for at grupper som er involvert i en forhåndsdialog med den aktuelle myndighet om en intern modell som skal anvendes til beregning av solvenskapitalkravet, årlig rapporterer de relevante opplysninger som vist til i anbefaling 17, til myndigheten innen rapporteringsfristen som vist til i anbefaling 35.
- 1.66. I de tilfeller der en intern modell for grupper som er gjenstand for forhåndsdialog, vil bli anvendt til beregning av både gruppens solvenskapitalkrav og solvenskapitalkrav for tilknyttede foretak, bør relevante opplysninger om beregningen av solvenskapitalkravet ved hjelp av den interne modellen som vist til i bokstav j) til p) i anbefaling 17 – og hensyntatt den spesifikke kategoriseringen av risikoer i den aktuelle interne modellen samt all annen informasjon som den nasjonale tilsynsmyndigheten ber om for den interne modellen som er gjenstand for forhåndsdialogen – rapporteres ved hjelp av egne skjemaer som er avtalt med den respektive myndigheten.

Anbefaling 19 – Kvantitative årlige opplysninger for grupper – avgrensede fond (RFF)

- 1.67. Når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, bør – i tillegg til opplysningene angående beregningen av solvenskapitalkravet på gruppenivå – opplysningene vist til i bokstav g) i anbefaling 17 rapporteres separat for hhv. det avgrensede fondet som har det største teoretiske solvenskapitalkravet, og den resterende delen av gruppens virksomhet ved å anvende skjema S.25.01.n.
- 1.68. Når metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, bør opplysningene vist til i bokstav j) til p) i anbefaling 17 rapporteres separat for hhv. det avgrensede fondet med det største teoretiske solvenskapitalkravet og den resterende delen av gruppens virksomhet ved å anvende skjemaene S.26.01.n, S.26.06.n og S.27.01.n.
- 1.69. Når metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet anvendes, bør opplysningene vist til i bokstav r) i anbefaling 17, jf. cellene B1 til B7 som definert i vedlegg II, rapporteres separat på foretaksnivå for forsikrings- og gjenforsikringsforetak for hhv. det avgrensede fondet med det største teoretiske solvenskapitalkravet og den resterende delen av virksomheten.
- 1.70. I de tilfeller der foretaket anvender en intern modell til beregning av solvenskapitalkravet, skal det teoretiske solvenskapitalkravet for det største avgrensede fondet samt den resterende delen tas med i vurderingen når opplysninger som vist til i bokstav h) og i) i anbefaling 17 rapporteres ved å benytte egne skjemaer avtalt med den respektive tilsynsmyndigheten.

Anbefaling 20 – Kvantitative kvartalsvise opplysninger for grupper

- 1.71. I samsvar med artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndighetene sørge for at deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingsselskaper som er morselskap i en forsikrings- eller gjenforsikringsgruppe som omfattes av anbefaling 10, rapporterer kvartalsvis til myndighetene følgende opplysninger som definert i teknisk vedlegg I og beskrevet i detalj i teknisk vedlegg II (jf. referansene nedenfor):
- a) S.01.01.f – Rapporteringens innhold
 - b) S.01.02.f – Generelle opplysninger
 - c) S.02.01.f - Balansen, når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet anvendes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - d) S.06.02.f – Liste over eiendeler

- e) S.08.01.f – Åpne derivatposisjoner
- f) S.23.01.f – Ansvarlig kapital

Avsnitt IV: Kvalitativ rapportering om systemet for risikostyring og internkontroll

Anbefaling 21 – Overordnede opplysninger om systemet for risikostyring og internkontroll

- 1.72. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger angående forsikrings- og gjenforsikringsforetaks overordnede system for risikostyring og internkontroll:
- a) opplysninger som gjør det mulig for nasjonale tilsynsmyndigheter å oppnå en god forståelse av foretakets system for risikostyring og internkontroll, og å vurdere om systemet er hensiktsmessig i forhold til foretakets forretningsstrategi og drift,
 - b) opplysninger om foretakets delegering av ansvar, rapporteringslinjer og fordeling av funksjoner, og
 - c) organiseringen av styrende organer med en beskrivelse av deres viktigste roller og ansvarsområder og en kort beskrivelse av ansvarsfordelingen innen disse organene, særlig om de har relevante utvalg, samt en beskrivelse av de viktigste roller og ansvarsområder for nøkkelfunksjoner disse organer har.

Anbefaling 22 – Opplysninger om krav til egnethet

- 1.73. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger vedrørende forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes overholdelse av egnethetskravene:
- a) en liste over personene i foretaket, eller utenfor foretaket dersom foretaket har utkontraktert nøkkelfunksjoner, som innehar nøkkelfunksjoner, og
 - b) opplysninger om retningslinjer og prosesser foretaket har etablert for å sikre at disse personene oppfyller kravene til egnethet.

Anbefaling 23 – Opplysninger om risikostyringssystemet

- 1.74. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger om forsikrings- og gjenforsikringsforetakets risikostyringssystem:

- a) en beskrivelse av foretakets risikostyringssystem som omfatter strategier, prosesser og rapporteringsrutiner, samt hvordan det fortløpende, på en effektiv måte, er i stand til å identifisere, måle, overvåke, styre og rapportere risikoene foretaket er eller kan bli eksponert for på individuelt eller aggregert nivå
- b) en beskrivelse av hvordan risikostyringssystemet, herunder risikostyringsfunksjonen, er gjennomført og integrert i foretakets organisasjonsstruktur og beslutningsprosesser,
- c) opplysninger om foretakets strategier for risikostyring, mål, prosesser og rapporteringsprosedyrer for hver risikokategori, med en beskrivelse av hvordan disse er dokumentert, overvåket og håndhevet
- d) opplysninger om hvordan foretaket oppfyller sine forpliktelser i forhold til forsvarlighetsprinsippet som beskrevet i anbefalingene 22 til 30 om systemet for risikostyring og internkontroll,
- e) opplysninger om hvordan foretaket verifiserer om kredittvurderinger fra eksterne kredittvurderingsinstitusjoner er hensiktsmessige, og hvordan og i hvilken grad kredittvurderinger fra eksterne kredittvurderingsinstitusjoner anvendes.

Anbefaling 24 – Opplysninger om systemet for internkontroll

1.75. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten som det henvises til i anbefaling 12, inneholder følgende opplysninger vedrørende forsikrings- og gjenforsikringsforetakets internkontrollsystem:

- a) en beskrivelse av foretakets internkontrollsystem
- b) opplysninger om sentrale prosedyrer som inngår i internkontrollsystemet
- c) en beskrivelse av hvordan compliancefunksjonen er gjennomført.

Anbefaling 25 – Øvrige opplysninger

1.76. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten som det vises til i anbefaling 12 inneholder eventuelle andre vesentlige opplysninger vedrørende forsikrings- og gjenforsikringsforetakets system for risikostyring og internkontroll.

Anbefaling 26 – Opplysninger om systemet for risikostyring og internkontroll – grupper

- 1.77. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at anbefaling 21 til 25 anvendes for grupper.
- 1.78. Nasjonale tilsynsmyndigheter bør sørge for at grupper i tillegg rapporterer følgende informasjon:

- a) en beskrivelse av hvordan systemet for risikostyring og internkontroll samt rapporteringsprosedyrer er gjennomført konsistent i alle foretak som omfattes av gruppetilsynet, som beskrevet i anbefalingene om systemet for risikostyring og internkontroll
- b) der dette er relevant, en erklæring om at det deltakende forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket eller forsikringsholdingselskapet har benyttet muligheten til å utføre en egen fremoverskuende vurdering av egne risikoer som angitt i anbefaling 20 og 23 om egenvurdering av risiko og solvens (ORSA)
- c) opplysninger om vesentlige gruppeinterne utkontrakteringer
- d) kvalitative og kvantitative opplysninger om vesentlige spesifikke risikoer på gruppenivå.

Anbefaling 27 – Opplysninger om styringsstruktur

- 1.79. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder et organisasjonskart som i forbindelse med opplysningene om styringsstruktur viser posisjonene til personer som besitter nøkkelfunksjoner.

Avsnitt V: Kvalitative opplysninger om kapitalstyring

Anbefaling 28 – Opplysninger om ansvarlig kapital

- 1.80. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger angående forsikrings- og gjenforsikringsforetaks og gruppers ansvarlige kapital:
- a) en kvantitativ og kvalitativ forklaring på vesentlige forskjeller mellom egenkapitalen slik denne fremgår av foretakets finansregnskap, og beløpet som eiendelene overstiger forpliktelsene med beregnet for solvensformål, og
 - b) opplysninger om struktur, størrelse og kvalitet på basiskapitalen og den supplerende kapitalen.
- 1.81. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende informasjon om gruppens ansvarlige kapital:
- a) hvordan gruppens ansvarlige kapital er beregnet etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner, herunder gruppeinterne transaksjoner med foretak i andre finansielle sektorer, og
 - b) restriksjoner i overførbarheten og ombytteligheten av den ansvarlige kapitalen i tilknyttede foretak, hvis slike finnes.

Avsnitt VI: Kvalitative opplysninger om verdivurdering for solvensformål

Anbefaling 29 – Opplysninger om verdivurdering av eiendeler

- 1.82. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende informasjon om forsikrings- og gjenforsikringsforetaks verdivurdering av eiendeler for solvensformål:
- a) for hver vesentlige eiendelsklasse: verdien av eiendelene samt en beskrivelse av grunnlag, metoder og hovedantakelser som anvendes ved verdivurderingen for solvensformål, og
 - b) for hver vesentlige eiendelsklasse: en kvantitativ og kvalitativ forklaring av eventuelle vesentlige forskjeller mellom grunnlag, metoder og hovedantakelser som foretaket anvender ved verdivurderingen for solvensformål og de som anvendes ved verdivurderingen i finansregnskapet.

Anbefaling 30 – Opplysninger om verdivurdering av forsikringstekniske avsetninger

- 1.83. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger om forsikrings- og gjenforsikringsforetaks verdivurdering av de forsikringstekniske avsetninger for solvensformål:
- a) for hver vesentlige bransje: verdien av forsikringstekniske avsetninger, herunder størrelsen på beste estimat og risikomarginen, samt en beskrivelse av grunnlag, metoder og hovedantakelser som anvendes ved verdivurderingen for solvensformål
 - b) en beskrivelse av nivået på usikkerheten forbundet med størrelsen på de forsikringstekniske avsetningene
 - c) for hver vesentlige bransje: en kvantitativ og kvalitativ forklaring av alle vesentlige forskjeller mellom grunnlag, metoder og hovedantakelser som anvendes av foretaket ved verdivurderingen for solvensformål og de som anvendes ved verdivurderingen i finansregnskapet, og
 - d) en beskrivelse av beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko.
- 1.84. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder opplysninger om relevante actuarielle metoder og forutsetninger som anvendes i beregningen av forsikringstekniske avsetninger, herunder informasjon om eventuelle forenklinger i beregningen av forsikringstekniske avsetninger – f.eks. i utledningen av risikomarginen og fordelingen av denne på de enkelte bransjer – samt en

begrunnelse for at den valgte metoden står i rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene.

Anbefaling 31 – Opplysninger om verdivurdering av andre forpliktelser

- 1.85. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndighetene sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger vedrørende forsikrings- og gjenforsikringsforetaks verdivurdering av andre forpliktelser for solvensformål:
- a) for hver vesentlige klasse av andre forpliktelser: verdien av disse forpliktelsene, samt en beskrivelse av grunnlag, metoder og hovedantakelser som er anvendt ved verdivurderingen for solvensformål, og
 - b) for hver vesentlige klasse av andre forpliktelser: en kvantitativ og kvalitativ forklaring av eventuelle vesentlige forskjeller mellom beregningsgrunnlag, metoder og hovedantakelser som er anvendt av foretaket ved verdivurderingen for solvensformål og de som er anvendt ved verdivurderingen i finansregnskapet.

Anbefaling 32 – Andre vesentlige opplysninger

- 1.86. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder et eget avsnitt om andre vesentlige opplysninger angående forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes verdivurdering av eiendeler og forpliktelser for solvensformål.
- 1.87. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør opplysningene om verdivurdering av eiendeler og gjeld for solvensformål omfatte en beskrivelse av:
- a) relevante antakelser om fremtidige ledelsesbeslutninger, og
 - b) relevante antakelser om forsikringstakernes adferd.
- 1.88. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten vist til i anbefaling 12 inneholder følgende opplysninger i de tilfeller der forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvender modellbaserte verdivurderingsteknikker:
- a) identifisering av de eiendeler og forpliktelser der disse verdivurderingsteknikkene er anvendt
 - b) begrunnelse for anvendelsen av disse teknikkene ved verdivurderingen av eiendelene og forpliktelsene vist til under punkt a)
 - c) dokumentasjon av de forutsetninger som ligger til grunn for denne verdivurderingsteknikken, og

- d) vurdering av usikkerheten forbundet med verdivurderingen av eiendeler og forpliktelser vist til under punkt a).

Anbefaling 33 – Opplysninger om verdivurdering for solvensformål – grupper

- 1.89. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndighetene sørge for at anbefaling 29 til 32 anvendes på grupper og i tillegg inneholder opplysninger vedrørende gruppens verdivurdering for solvensformål, og at det gis en kvantitativ og kvalitativ forklaring på eventuelle forskjeller i tilfeller der grunnlag, metoder og hovedantakelser som anvendes på gruppenivå for verdivurderingen av gruppens eiendeler, forsikringstekniske avsetninger og andre forpliktelser for solvensformål, avviker vesentlig fra dem som anvendes av en eller flere av gruppens datterforetak ved verdivurdering av deres eiendeler, forsikringstekniske avsetninger og andre forpliktelser for solvensformål.

Avsnitt VII: Rapporteringsprosess og foretakenes overordnede retningslinjer for rapportering

Anbefaling 34 – Foretakenes overordnede retningslinjer for rapportering

- 1.90. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetakene etablerer overordnede retningslinjer for rapportering som oppfyller anbefaling 9 i EIOPAs anbefaling om systemet for risikostyring og internkontroll, og i tillegg:
- a) beskriver hvilken enhet som er ansvarlig for å utarbeide rapporteringen til tilsynsmyndigheten, samt hvilke enheter som er ansvarlig for å gjennomgå rapporteringen til tilsynsmyndigheten
 - b) beskriver prosesser og tidsplan for ferdigstilling av de ulike rapporteringskravene, samt gjennomgang og godkjenning, og
 - c) forklarer prosesser og kontroller som skal sikre påliteligheten, fullstendigheten og konsistensen i opplysningene, slik at det blir enklere å foreta analyser og sammenligninger over flere år.

Avsnitt VIII: Tidspunkter for rapportering og tidsfrister

Anbefaling 35 – Rapporteringstidspunkter og tidsfrister for rapportering av opplysninger til de nasjonale tilsynsmyndigheter

- 1.91. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetakene rapporterer de årlige kvantitative opplysningene vist til i avsnitt III, anbefaling 13, 14 og 15, for regnskapsåret som avsluttes 31. desember 2014, senest 22 uker etter regnskapsårets slutt.

- 1.92. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetakene rapporterer de kvartalsvise kvantitative opplysningene vist til i avsnitt III, anbefaling 16, for kvartalet som avsluttes 30. september 2015, senest 8 uker etter kvartalets slutt.
- 1.93. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at den kvalitative rapporten som vist til i avsnitt IV til VI rapporteres for regnskapsåret som avsluttes 31. desember 2014, senest 22 uker etter regnskapsårets slutt.
- 1.94. For grupper rapporteres opplysningene som vist til i avsnitt III, anbefaling 17, 18, 19 og 20, og den kvalitative rapporten som er omtalt i avsnitt IV til VI, 6 uker senere enn den årlige og kvartalsvise rapporteringsfristen som vist til i punktene 1.91 til 1.93.
- 1.95. Dersom foretak eller grupper ifølge nasjonal lovgivning har tillatelse til å rapportere finansiell informasjon basert på rapporteringsår som avviker fra kalenderåret, bør rapporteringsfristene justeres tilsvarende. De anvendte rapporteringsfrister skal godkjennes av tilsynsmyndigheten.

Avsnitt IX: Rapporteringsmetoder, valuta, enheter og datakontroller mv.

Anbefaling 36 – Forretningsområder og tabell over identifikasjonskoder (Complementary Identification Code (CIC))

- 1.96. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvender bransjeinndelingen definert i teknisk vedlegg III i de tilfeller der opplysningene som skal rapporteres i henhold til disse anbefalingene, skal fordeles etter bransjer.
- 1.97. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at forsikrings- og gjenforsikringsforetak, når det gjelder rapportering av opplysninger om eiendeler og derivater i samsvar med disse anbefalingene, anvender kategoriene og tabellen over identifikasjonskoder som definert i teknisk vedlegg IV og V.

Anbefaling 37 – Metoder for rapportering

- 1.98. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at de kvantitative opplysningene vist til i avsnitt III rapporteres elektronisk og den kvalitative rapporten vist til i avsnitt IV til VI rapporteres i et elektronisk lesbart format til tilsynsmyndigheten.

Anbefaling 38 – Valuta og enheter

- 1.99. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at alle pengebeløp rapporteres i foretakets og gruppens rapporteringsvaluta, noe som innebærer at beløp i andre valutaer skal konverteres til rapporteringsvalutaen ved hjelp av valutakursen ved utgangen av rapporteringsperioden.
- 1.100. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør de nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at alle kvantitative data rapporteres i enheter (hele norske kroner).

Anbefaling 39 – Datakontroller

- 1.101. I henhold til artikkel 35 og 254 i Solvens II-direktivet bør nasjonale tilsynsmyndigheter sørge for at de mottatte opplysningene er i overensstemmelse med datakontrollene beskrevet i teknisk vedlegg VI.

Regler for overholdelse og rapportering

- 1.102. Dette dokumentet inneholder anbefalinger utstedt i henhold til artikkel 16 i EIOPA-forordningen. I henhold til artikkel 16(3) i denne forordningen skal tilsynsmyndigheter tilstrebe å etterleve disse anbefalingene.
- 1.103. Tilsynsmyndigheter som etterlever eller har til hensikt å etterleve disse anbefalingene, bør innarbeide dem i sitt regelverk eller sin tilsynsmetodikk på en hensiktsmessig måte.
- 1.104. Tilsynsmyndigheter skal bekrefte overfor EIOPA om de etterlever eller har til hensikt å etterleve disse anbefalingene, og angi årsaker til mangel på etterlevelse, senest to måneder etter offentliggjørelsen.
- 1.105. Dersom EIOPA ikke har mottatt svar innen denne fristen, anser EIOPA at tilsynsmyndighetene ikke vil etterleve anbefalingene.

Endelige bestemmelser om revisjon

- 1.106. Disse anbefalingene er underlagt revisjon fra EIOPA.
- 1.107. Spesielt kan datoene omtalt i anbefaling 35 bli revidert basert på utviklingen i Omnibus II-forhandlingene.

Teknisk vedlegg I: Innholdet i de kvantitative opplysningene

Dette vedlegget inneholder en beskrivelse av hvilke opplysninger som skal inkluderes i rapporteringen til de nasjonale tilsynsmyndighetene.

S.01.01 – Rapporteringens innhold

1. Skjemaet vedrørende rapporteringens innhold gjelder opplysningene vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.01.01 (ulike varianter) med en detaljert beskrivelse av innholdet i rapporteringen som skal sendes inn.

S.01.02 – Genrelle opplysninger (tidligere skjema BI)

2. Skjemaet vedrørende generelle opplysninger gjelder opplysningene beskrevet i teknisk vedlegg II, under referansen S.01.02 (ulike varianter) og omfatter generelle opplysninger om foretaket og innholdet i den kvantitative rapporteringen.

S.02.01 – Balanse (tidligere skjema BS-C1)

3. Skjemaet vedrørende balansen gjelder opplysningene beskrevet i teknisk vedlegg II under referansen S.02.01 (ulike varianter) der det skilles mellom verdivurdering i samsvar med artikkel 75 i Solvens II-direktivet og verdivurdering i henhold til foretakets eller gruppens finansregnskap. Opplysningene om balansen skal dekke hele virksomheten til forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket ved rapportering på foretaksnivå eller hele gruppens virksomhet på gruppenivå.
4. Ved kvartalsrapportering skal det i balansen referert til i forrige punkt kun tas hensyn til verdivurdering i samsvar med artikkel 75 i Solvens II-direktivet.

S.02.02 – Eiendeler og forpliktelser etter valuta (tidligere skjema BS-C1D)

5. Skjemaet for eiendeler og forpliktelser etter valuta omfatter opplysningene beskrevet i teknisk vedlegg II under referansen S.02.02 (ulike varianter), for det antall valutaer som er nødvendig for å kunne rapportere minst 90 % av de samlede eiendeler og forpliktelser, hvor valutaene som skal rapporteres er dem som gjelder for de aktuelle eiendelene eller forpliktelsene.

S.06.02 – Liste over eiendeler (tidligere skjema AS-D1)

6. Skjemaet med den detaljerte listen over eiendeler gjelder opplysninger som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.06.02 (ulike varianter) og omfatter følgende spesifikke krav:
 - a) En liste over investeringene, linje-for-linje klassifisert etter eiendelskategoriene 1-9, som vist i teknisk vedlegg IV –

hovedkategorier i tabell over identifikasjonskoder (CIC), der det skilles mellom avgrensede fond (RFF), og dersom foretaket eller gruppen skiller mellom livsforsikring og skadeforsikring for interne formål, skal det skilles mellom disse to forretningsområdene og aksjonærenes midler

- b) hver eiendel rapporteres separat for hver portefølje og/eller hvert avgrensede fond (RFF) eller andre interne fond
- c) for investeringer som kan klassifiseres under følgende CIC-koder, som beskrevet i teknisk vedlegg V – Tabell over identifikasjonskoder (CIC):
 - CIC 71 (kontanter): kun en linje per valuta skal rapporteres
 - CIC 72 (overførbare innskudd (kontantekvivalenter)): kun en linje per par (bank, valuta) skal rapporteres,
 - CIC 73 (andre kortsiktige innskudd (løpetid under ett år)): kun en linje per par (bank, valuta) skal rapporteres,
 - CIC 8X (utlån): for utlån med sikkerhet i fast eiendom og utlån til personer, inkludert utlån med sikkerhet i forsikringskontrakter, må det kun være 2 linjer, en linje vedrørende utlån til foretakets ledelse og en linje vedrørende utlån til andre personer, uten et skille mellom personene,
 - CIC 95 (anlegg og utstyr (til eget bruk)): kun en linje rapporteres og (alt) anlegg og utstyr aggregeres.

7. For rapportering på gruppenivå skal følgende spesifikke krav oppfylles, utover de krav som er fastsatt i punkt 6:

- a) dersom kun metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, bør rapporteringen reflektere konsoliderte eiendeler innenfor gruppen (dvs. etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner). Rapporten skal utarbeides som følger:
 - foretakets juridiske navn skal ikke rapporteres
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap: rapporter eiendelene linje-for-linje
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak: Rapportert eiendelene linje-for-linje
 - for andre tilknyttede foretak som er datterforetak: rapporter en linje for hvert foretak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse
 - for foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF: rapporter en linje for hvert foretak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene i feltet eierinteresse, og

- andre finansielle sektorer: rapporter en linje for hver eierinteresse i andre finansielle sektorer og identifiser eierinteressen ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse.
- b) Dersom kun metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet benyttes, skal rapporten omfatte en detaljert liste over eiendeler – etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner – holdt av deltakende foretak, forsikringsholdingselskap og datterforetak, eller en linje for hvert foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF. Rapporten skal utarbeides som følger:
- foretakets juridiske navn skal rapporteres,
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap: rapporter eiendelene linje-for-linje,
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak (EØS, ekvivalente utenfor EØS og ikke-ekvivalente utenfor EØS): rapporter eiendelene linje-for-linje
 - for andre tilknyttede foretak som er datterforetak (EØS, ekvivalente utenfor EØS, og ikke-ekvivalente utenfor EØS): rapporter en linje for hvert datterforetak
 - for foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS, ekvivalente utenfor EØS og ikke-ekvivalente utenfor EØS, og ikke-): rapporter en linje for hvert foretak, og
 - andre finansielle sektorer: rapporter en linje for hver eierinteresse i andre finansielle sektorer.
- c) Dersom en kombinasjon av metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, benyttes:
- i. en del av rapporten viser gruppens konsoliderte eiendeler (dvs. etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner) som må rapporteres. Rapporten skal utarbeides som følger:
 - foretakets juridiske navn skal ikke rapporteres
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap hvor metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter eiendelene linje-for-linje
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak hvor metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter eiendelene linje-for-linje
 - for andre tilknyttede foretak som er datterforetak og hvor metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet:

- rapporter en linje for hvert foretak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse
- for foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF og hvor metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter en linje for hvert foretak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse
- andre finansielle sektorer: rapporter en linje for hver eierinteresse holdt i en annen finansiell sektor og identifiser eierinteressen ved hjelp av de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse
- datterforetak som benytter metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet: rapporter en linje for hvert datterforetak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse
- for foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF og hvor metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet benyttes: rapporter en linje for hvert foretak og identifiser foretaket ved å benytte de tilgjengelige alternativene under feltet eierinteresse.

ii. Den andre delen av rapporten skal inneholde en detaljert liste over eiendelene etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner holdt av deltakende foretak, forsikringsholdingselskaper og datterforetak eller en linje for hvert foretak der en betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF utøves. Rapporten skal utarbeides som følger:

- foretakets juridiske navn skal rapporteres,
- for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper der metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter eiendelene linje-for-linje,
- for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskaper, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak (EØS, ekvivalente utenfor EØS og ikke-ekvivalente utenfor EØS) og der metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter eiendelene linje-for-linje,
- for andre tilknyttede foretak som er datterforetak og som bruker metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet (EØS, ekvivalente utenfor EØS og ikke-ekvivalente utenfor EØS): rapporter en linje for hvert tilknyttet foretak
- for foretak der en betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF utøves og der metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet (EØS, ekvivalente utenfor EØS og ikke-ekvivalente utenfor EØS): rapporter en linje for hvert foretak, og

- andre finansielle sektorer: rapporter en linje for hver eierinteresse i andre finansielle sektorer.

S.08.01 – Åpne derivatposisjoner (tidligere skjema AS-D20)

8. Skjemaet med listen over derivater - åpne posisjoner gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referanse S.08.01 (ulike varianter) og omfatter følgende krav:
 - a) en liste, linje-for-linje, over derivater som kan klassifiseres under eiendelskategoriene A til F beskrevet i teknisk vedlegg IV – hovedkategorier i tabell over identifikasjonskoder (CIC), der det skilles mellom avgrensede fond. Dersom foretaket eller gruppen skiller mellom liv- og skadeforsikringsvirksomhet for interne formål, skal det skilles mellom disse to virksomhetsområdene og aksjonærenes midler. Når derivatene er utstedt av foretaket som et internt (gruppe) derivat og når derivatene er knyttet til foretakets forpliktelser må det foretas en oppstilling av disse.
 - b) alle derivatkontrakter som var i kraft gjennom rapporteringsperioden og som ikke var lukket før referansedatoen for rapporteringen
 - c) hvert derivat rapporteres separat for hver portefølje og/eller hvert avgrensede fond eller andre interne fond
 - d) det er kun derivater som holdes direkte som skal rapporteres. Derivater som holdes indirekte gjennom investeringsfond eller strukturerte produkter omfattes ikke av rapporteringskravet.

9. For rapportering på gruppenivå skal følgende spesifikke krav ivaretas i tillegg til kravene skissert i punkt 8:
 - a) Dersom kun metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, skal rapporteringen vise gruppens konsoliderte beholdning av derivater (dvs. fratrukket gruppeinterne transaksjoner). Rapporten skal struktureres som følger:
 - foretakets juridiske navn skal ikke rapporteres
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap: rapporter derivatene linje-for-linje
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak: rapporter derivatene linje-for-linje
 - derivater holdt av andre foretak som er datterforetak skal ikke inkluderes
 - derivater holdt av foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF skal ikke inkluderes, og

- derivater holdt av eierinteresser i andre finansielle sektorer skal ikke inkluderes.
- b) Dersom kun metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet benyttes, skal rapporten omfatte en detaljert liste over derivatene etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner holdt av deltakende foretak, forsikringsholdingselskap og datterforetak. Rapporten skal struktureres som følger:
- foretakets juridiske navn skal rapporteres
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap: rapporter derivatene linje-for-linje
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke-ekvivalente utenfor EØS)): rapporter derivatene linje-for-linje
 - derivater holdt av andre tilknyttede foretak som er datterforetak skal ikke inkluderes,
 - derivater holdt av foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke- ekvivalente utenfor EØS) skal ikke inkluderes, og
 - derivater holdt av eierinteresser i andre finansielle sektorer (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke- ekvivalente utenfor EØS) skal ikke inkluderes.
- c) Dersom en kombinasjon av metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet og metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet, benyttes:
- i. En del av rapporten skal vise gruppens konsoliderte derivatposisjon (dvs. etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner). Denne delen av rapporten skal struktureres som følger:
- foretakets juridiske navn skal ikke rapporteres
 - for deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap hvor metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter derivatene linje-for-linje
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskap, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak, hvor metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet: rapporter derivatene linje-for-linje
 - derivater holdt av andre tilknyttede foretak som er datterforetak og som benytter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet skal ikke inkluderes
 - derivater holdt av foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF og hvor metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet er benyttet, skal ikke inkluderes

- derivater holdt av datterforetak som benytter metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet skal ikke inkluderes, og
 - derivater holdt av foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF og hvor metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet, skal ikke inkluderes.
- ii. Den andre delen av rapporten skal omfatte en detaljert liste over derivatene etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner holdt av deltakende foretak, forsikringsholdingselskaper og datterforetak. Denne delen av rapporten skal struktureres som følger:
- foretakets juridiske navn skal rapporteres
 - for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskaper, hjelpeforetak og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko som er datterforetak (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke-ekvivalente utenfor EØS) som benytter metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet: rapporter derivatene linje-for-linje
 - derivater holdt av andre tilknyttede foretak som er datterforetak og som benytter metode 2 som definert i artikkel 233 av Solvens II-direktivet, skal ikke inkluderes
 - derivater holdt av foretak hvor det utøves betydelig innflytelse som definert i artikkel 33 i direktiv 1983/349/EF (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke-ekvivalente utenfor EØS) og hvor metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet, skal ikke inkluderes, og
 - derivater holdt av eierinteresser i andre finansielle sektorer (EØS, ekvivalente utenfor EØS, ikke-ekvivalente utenfor EØS) og hvor metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet er benyttet, skal ikke inkluderes.

S.12.01.a – Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring (tidligere skjema TP-F1Q)

10. Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring, for hver bransje i henhold til definisjonen i teknisk vedlegg III – Bransjer. Skjemaet gjelder informasjon som vist til i teknisk vedlegg II avsnitt S.12.01.a og omfatter følgende krav:
- a) forsikringstekniske avsetninger beregnet under ett (replikerbar portefølje)
 - b) beste estimat, brutto, for forsikringstekniske avsetninger beregnet som summen av beste estimat og risikomargin (ikke-replikerbar portefølje)
 - c) beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko etter justering for forventet tap på grunn av motpartsmislighold
 - d) risikomargin.

S.12.01.b – Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring (tidligere TP-F1)

11. Forsikringstekniske avsetninger i livsforsikring og helseforsikring beregnet på et teknisk grunnlag lik livsforsikring for hver bransje i henhold til definisjonen i teknisk vedlegg III – Bransjer. Skjemaet gjelder informasjon som vist til i teknisk vedlegg II avsnitt S.12.01.b og omfatter følgende krav:
 - a) forsikringstekniske avsetninger beregnet under ett (replikerbar portefølje)
 - b) beste estimat, brutto, for forsikringstekniske avsetninger beregnet som summen av beste estimat og risikomargin (ikke-replikerbar portefølje)
 - c) beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko etter justering for forventet tap på grunn av motpartsmislighold
 - d) risikomargin
 - e) landfordelt beste estimat (brutto) der kun følgende poster skal rapporteres:
 - i. beste estimat (brutto) for ulike land – hjemlandet (Norge)
 - ii. beste estimat (brutto) for ulike land – for land som omfattes av terskelverdien
 - iii. beste estimat (brutto) for ulike land – for EØS-land som ikke omfattes av terskelverdien, og
 - iv. beste estimat (brutto) for ulike land – for land utenfor EØS som ikke omfattes av terskelverdien
 - f) beste estimat (brutto) fordelt på land basert på hvor risikoen er tegnet.

12. Anvendelse av terskelverdien:
 - i. beste estimat (brutto) rapporteres for landene som representerer inntil 90 % av beste estimat for direkte forsikring innenfor en gitt bransje. Den resterende delen rapporteres under posten "For EØS-land som ikke omfattes av terskelverdien" eller posten "For land utenfor EØS som ikke omfattes av terskelverdien".
 - ii. uavhengig av terskelverdien skal beste estimat (brutto) relatert til hjem rapporteres.

S.17.01.a - Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring (tidligere skjema TP-E1Q)

13. Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring for hver bransje som definert i teknisk vedlegg III – Bransjer, rapportering av direkte forsikring sammen med proporsjonal mottatt gjenforsikring. Skjemaet gjelder informasjon som vist til i teknisk vedlegg II avsnitt S.17.01.a og omfatter følgende krav:
 - a) forsikringstekniske avsetninger beregnet under ett (replikerbar portefølje)

- b) beste estimat (brutto) for forsikringstekniske avsetninger beregnet som summen av beste estimat og risikomargin (ikke-replikerbar portefølje)
- c) beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko etter justering for forventet tap på grunn av motpartsmislighold, og
- d) risikomargin.

S.17.01.b - Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring (tidligere skjema TP-E1)

14. Forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring – Beste estimat per land, relatert til hver bransje definert i teknisk vedlegg III – Bransjer, rapportering av direkte forsikring sammen med proporsjonal mottatt gjenforsikring. Skjemaet gjelder informasjon som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.17.01.b og omfatter følgende krav:
- a) forsikringstekniske avsetninger beregnet under ett (replikerbar portefølje)
 - b) beste estimat (brutto) for forsikringstekniske avsetninger beregnet som summen av beste estimat og risikomargin (ikke-replikerbar portefølje)
 - c) beløp som kan innkreves i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko etter justering for forventet tap på grunn av motpartsmislighold
 - d) risikomargin
 - e) landfordelt beste estimat (brutto) fordelt på land der kun følgende poster skal rapporteres:
 - i. beste estimat (brutto) for ulike land – hjemlandet (Norge)
 - ii. beste estimat (brutto), for ulike land – for land som omfattes av terskelverdien
 - iii. beste estimat (brutto) for ulike land – for EØS-land som ikke omfattes av terskelverdien, og
 - iv. beste estimat (brutto) for ulike land – for land utenfor EØS som ikke omfattes av terskelverdien
 - f) landfordelt beste estimat (brutto) basert på lokaliseringen av risikoen for bransjene "Forsikring mot utgifter til medisinsk behandling", "Forsikring mot tap av inntekt", "Yrkesskadeforsikring", "Forsikring mot brann og annen skade på eiendom" og "Kreditt og kausjonsforsikring"
 - g) landfordelt beste estimat (brutto), basert på landet der risikoen er tegnet for de øvrige bransjene innen skadeforsikring.
15. Anvendelse av terskelverdien:
- i. beste estimat (brutto) rapporteres for de landene som representerer inntil 90 % av beste estimat for direkte forsikring for en spesifikk bransje. Den resterende delen rapporteres under posten "For EØS-land som ikke omfattes av terskelverdien" eller posten "For ikke-EØS-land som ikke omfattes av terskelverdien"
 - ii. uavhengig av terskelverdien skal beste estimat (brutto) relatert til hjemlandet rapporteres.

S.23.01 – Ansvarlig kapital (tidligere skjema OF-B1Q og OF-B1)

16. Skjemaet for ansvarlig kapital gjelder informasjon som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.23.01 (ulike varianter), og omfatter følgende krav:
- a) informasjon om basiskapitalposter og kapitalgrupper
 - b) informasjon om supplerende kapitalposter og kapitalgrupper
 - c) informasjon om tilgjengelig og tellende ansvarlig kapital for å oppfylle solvenskravene
 - d) informasjon om avstemmingsreserve, og
 - e) informasjon om forventede fortjenesteelementer i fremtidige premier i livs- og skadeforsikring.

S.25.01 – Solvenskapitalkrav – for forsikringsforetak som anvender standardformelen eller partielle interne modeller (tidligere skjema SCR-B2A)

17. Skjemaet for solvenskapitalkravet for foretak som benytter standardformelen eller partielle interne modeller gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II, referanse S.25.01 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet beregnet etter standardformelen, eller, for foretak som benytter partielle interne modeller, en fordeling mellom den delen av solvenskapitalkravet som beregnes etter standardformelen, og den delen som beregnes etter en partiell intern modell.
18. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 17:
- a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som beregnes etter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.25.02 – Solvenskapitalkrav – for forsikringsforetak som anvender partielle interne modeller (tidligere skjema SCR-B2B)

19. Skjemaet for solvenskapitalkravet for foretak som anvender partielle interne modeller gjelder informasjonen vist til i teknisk vedlegg II, referanse S.25.02 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet beregnet ved anvendelse av en partiell intern modell.
20. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 19:

- a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som beregnes etter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
- c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.25.03. – Solvenskapitalkrav for forsikringsforetak som anvender fulle interne modeller (tidligere skjema SCR-B2C)

- 21. Skjemaet for solvenskapitalkravet for foretak som anvender fulle interne modeller gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II, referanse S.25.03 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet beregnet ved anvendelse av en full intern modell.
- 22. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 21:
 - a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som beregnes etter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.01 – Solvenskapitalkrav - Markedsrisiko (tidligere skjema SCR-B3A)

- 23. Skjemaet for solvenskapitalkravet for markedsrisiko gjelder informasjonen vist i teknisk vedlegg II, referanse S.26.01 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for markedsrisiko beregnet etter standardformelen.
- 24. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 23:
 - a) denne informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet etter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.02 – Solvenskapitalkrav – Motpartsrisiko (tidligere skjema SCR-B3B)

25. Skjemaet for solvenskapitalkravet for motpartsrisiko gjelder informasjonen i teknisk vedlegg II under referansen S.26.02 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for motpartsrisiko beregnet etter standardformelen.
26. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 25:
 - a) denne informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet etter metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.03 - Solvenskapitalkrav – Livsforsikringsrisiko (tidligere skjema SCR-B3C)

27. Skjemaet for solvenskapitalkravet for livsforsikringsrisiko gjelder informasjonen som vist i teknisk vedlegg II under referansen S.26.03 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for livsforsikringsrisiko beregnet etter standardformelen.
28. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 27:
 - a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet med metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.04 - Solvenskapitalkrav – Helseforsikringsrisiko (tidligere skjema SCR-B3D)

29. Skjemaet for solvenskapitalkravet for helseforsikringsrisiko gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.26.04 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for helseforsikringsrisiko beregnet etter standardformelen.
30. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 29:

- a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
- b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet med metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
- c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.05 - Solvenskapitalkrav – Skadeforsikringsrisiko (tidligere skjema SCR-B3E)

31. Skjemaet for solvenskapitalkravet for skadeforsikringsrisiko gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referanse S.26.05 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for skadeforsikringsrisiko beregnet etter standardformelen.
32. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 31:
 - a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet med metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.26.06 - Solvenskapitalkrav – Operasjonell risiko (tidligere skjema SCR-B3G)

33. Solvenskapitalkravet for operasjonell risiko gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referanse S.26.06 (ulike varianter), og omfatter informasjon om solvenskapitalkravet for operasjonell risiko beregnet etter standardformelen.
34. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 33:
 - a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for den delen av gruppen som er beregnet med metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke oppgis for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.27.01 - Solvenskapitalkrav – Katastroferisiko i skadeforsikring (tidligere skjema SCR-B3F)

35. Skjemaet for solvenskapitalkravet for katastroferisiko i skadeforsikring gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referanse S.27.01 (ulike varianter), og omfatter følgende krav:
- a) informasjon om solvenskapitalkravet for katastroferisiko i skadeforsikring, inkludert katastroferisiko i helseforsikring, beregnet etter standardformelen, og
 - b) for hver type av katastroferisiko: fastsettelse av den risikoreducerende effekten av foretakets spesifikke gjenforsikringskontrakter og spesialforetak som har til formål å overta forsikringsrisiko. Denne beregningen er fremoverskuende og må baseres på gjenforsikringsprogrammet for neste rapporteringsperiode.
36. For rapportering på gruppenivå skal følgende krav være oppfylt, i tillegg til kravene gitt i punkt 35:
- a) informasjonen er relevant når metode 1 definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet benyttes, enten alene eller i kombinasjon med metode 2 definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet
 - b) når en kombinasjon av metodene benyttes, skal informasjonen kun rapporteres for delen av gruppen som er beregnet med metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, og
 - c) informasjonen skal ikke rapporteres for grupper som utelukkende benytter metode 2.

S.28.01 – Minstekapitalkrav – forsikringsforetak med unntak av sammensatte forsikringsforetak (tidligere skjema MCR-B4A)

37. Skjemaet for minstekapitalkravet for forsikringsforetak med unntak av sammensatte foretak gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.28.01 (ulike varianter), og omfatter informasjon om minstekapitalkravet for alle forsikringsforetak med unntak av sammensatte foretak.

S.28.02 – Minstekapitalkrav – sammensatte forsikringsforetak (tidligere skjema MCR-B4B)

38. Skjemaet for minstekapitalkravet for sammensatte forsikringsforetak gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.28.02 (ulike varianter), og omfatter informasjon om minstekapitalkravet for sammensatte foretak.

S.32.01.g – Foretak innenfor gruppen (tidligere skjema G01)

39. Skjemaet vedrørende foretak som inngår i gruppen gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.32.01.g, og omfatter følgende krav:

- a) en liste over alle foretak som inngår i gruppen (med et foretak pr. linje), herunder informasjon om foretakenes juridiske form og nasjonal tilsynsmyndighet samt foretakstype
- b) utvalgte nøkkeltall for hvert foretak som inngår i gruppen skal rapporteres
- c) opplysninger om innflytelse, og
- d) informasjon om hvorvidt foretaket er omfattet av gruppetilsynet og om metoden som benyttes ved beregning av solvenskapitalkravet.

S.33.01.g – Individuelle kapitalkrav for forsikrings- og gjenforsikringsforetak (tidligere skjema G03)

- 40. Skjemaet vedrørende individuelle kapitalkrav for forsikring- og gjenforsikringsforetak gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S.33.01.g, og omfatter følgende krav:
- 41. For alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak innenfor EØS og foretak utenfor EØS (gitt at Solvens II-direktivets regler benyttes for sistnevnte foretak) hvis metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet anvendes:
 - a) en liste over individuelle kapitalkrav for foretak som inngår i gruppen (med et foretak pr. linje), herunder individuelle solvenskapitalkrav fordelt på ulike risikokategorier, individuelle minstekapitalkrav og tellende individuell ansvarlig kapital som skal dekke solvenskapitalkravet
 - b) i tilfeller der standardformelen anvendes: informasjon om benyttede forenklinger og om hvor partielle interne modeller har blitt anvendt
 - c) informasjon om en (eventuell) intern modell på gruppe- eller foretaksnivå.
- 42. For forsikrings- og gjenforsikringsforetak utenfor EØS skal det i tillegg opplyses om alle lokale kapitalkrav, mistekapitalkrav og tellende ansvarlig kapital i henhold til lokale regler, uavhengig av beregningsmetoden som anvendes.

S.34.01.g – Individuelle krav for andre regulerte og ikke-regulerte finansielle foretak, herunder forsikringsholdingsselskaper (tidligere skjema G04)

- 43. Skjemaet vedrørende individuelle krav for andre regulerte og ikke-regulerte finansielle foretak, herunder forsikringsholdingsselskaper og blandede holdingsselskaper, gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referanse S.34.01.g, og omfatter en liste over individuelle kapitalkrav (med et foretak per linje) for andre regulerte finansielle foretak og andre-ikke regulerte finansielle foretak, herunder forsikringsholdingsselskaper, uavhengig av om disse er kontrollert eller ikke og uavhengig av beregningsmetoder. Det skal bl.a. gis opplysninger om teoretisk solvenskapitalkrav eller sektormessig kapitalkrav, teoretisk minstekapitalkrav eller sektormessig minstekapitalkrav samt tellende ansvarlig kapital.

**S.35.01.g – Bidrag til gruppens forsikringstekniske avsetninger
(tidligere skjema G14)**

44. Skjemaet med listen over de forsikringstekniske avsetninger som bidrar til gruppens samlede forsikringstekniske avsetninger gjelder informasjonen som vist til i teknisk vedlegg II under referansen S35.01.g, og omfatter følgende krav:
- a) en liste over forsikringstekniske avsetninger - skadeforsikring utenom helseforsikring,
 - b) en liste over forsikringstekniske avsetninger – helseforsikring lik skadeforsikring
 - c) en liste over forsikringstekniske avsetninger – helseforsikring lik livsforsikring
 - d) en liste over forsikringstekniske avsetninger – livsforsikring utenom helseforsikring og indeksrelaterte forsikringer og forsikringsavtaler med investeringsvalg
 - e) en liste over forsikringstekniske avsetninger – indeksrelaterte forsikringer og forsikringsavtaler med investeringsvalg, og
 - f) sum forsikringstekniske avsetninger (etter fradrag for gruppeinterne transaksjoner).
45. Skjemaet gjelder for metode 1 som definert i artikkel 230 i Solvens II-direktivet, metode 2 som definert i artikkel 233 i Solvens II-direktivet og en kombinasjon av metode 1 og metode 2.